

PROGRAMMA PENTECOSTALE

Quo
In honorem

SPIRITVS SANCTI

Hospitis animarum nostrarum
desideratissimi, demonstra-
tur :

Apparitiones spirituum &
animarum quas hoc tempore Fa-
natici, qui se illuminatos & Theosophos
nominant, jactitant, esse incertas,
falsas & periculosas.

Nomine

RECTORIS AC SENATVS IN ACA-
DEMLA REGIOMONTANA
propositum

REGIOMONTI
Typis LAURENTII SEGBADII
ANNO M, DC, XXXVI.

186
295580

SI celebramus sanctorum solennia: quanto magis ejus à quo habuerunt ut sancti essent, quotquot fuerunt sancti: Si veneramur sanctificatos: quanto magis ipsum sanctificatorem convenit honorari?

Bernb: serm: 1. in die Pent: pag: 108. G. Non minore lætitiâ celebremus hanc venerabilem Pentecostes diem, quàm sanctum Pascha curavimus, eâdem devotione hujus solennitatis observantiam decurramus, sicut illius obsequia festivitatis implevimus. Est lætitia planè consimilis: tunc enim ab inferis resurgentem suscepimus Salvatorem; modo autem Spiritum Sanctum expectamus è cœlis: tunc nobis ad resurgendum tartara Salvator aperuit; modo nobis ad regnandum Paracletus cœlestia reseravit. *Ambrosius tom: 3. serm: 60. p. 351. A.* Curemus ergo, ut rectè celebremus Sanctificatoris nostri festivitatem: Sanctificatoris, inquam, gratiosissimi, munificentissimi, potentissimi. *Gratiosus* noster est Sanctificator: quia ad homines venit. *Munificus* est Sanctificator: quia amplissima dona adfert. *Potens* est Sanctificator: quia multis miraculis suum adventum contestatur. *Gratiam* suam demonstrat ad homines peccatores veniendo. *Ad hos* Sanctissimus mittitur, *in hos* mittitur, *propter hos* mittitur, *Mittitur ad homines* per verbi sonum, *in homines* per amoris ignem, *propter homines* per repletionis virtutem. *O* gratiam liberalem! *O* liberalem promptitudinem! *O* promptitudinem gratiosam! Hunc si habemus hospitum gratiosum, quid desiderabimus? Si contristemur, solatur; si periclitemur, auxiliatur; si labamur, erigit nos? Reducit errantes, conservat titubantes, confir-
mat fluctuantes: In invio via est, in errore veritas,

in tenebris lumen, in morbo sanitas, in morte vita:
mentis oculos illuminat, cordis tenebras discutit, vo-
luntatis affectus moderatur, ut ea quæ vera sunt videa-
mus, quæ bona sunt velimus, quæ pia sunt agamus,
ne unquam mala patiamur. O gratiam desiderabilem!
O desideratam gratiam! *Munificentiam* suam declarat,
dona prolixa largiendo. Ad quos venit Sanctificator,
eisdem adfert gratiam, quia Spiritus gratiæ *Heb. 10. v. 29.*
cõferre devotionem, quia Spiritus precum *Zach. 12. v. 10.*
dat sapientiam, quia Spiritus sapientiæ *Esa. 11. v. 7.*
Concedit lenitatem, quia Spiritus lenitatis *1. Cor. 5. v. 2.*
confirmat promissiones, quia Spiritus promissionis
Eph. 1. v. 13. Ubi hic est, ibi veritas quia Spiritus
veritatis, *Job. 14. v. 17.* ibi virtus, quia Spiritus vir-
tutis *1. Tim. 1. v. 7.* ibi adoptio, quia Spiritus ad-
optionis *Rom. 8. v. 14.* ibi sobrietatis studium, quia
Spiritus sobrietatis *1. Tim. 1. v. 7.* ibi consolatio quia
Spiritus consolationis *Job. 14. 16.* Hic domicilium
suum sanctificat, quia Spiritus sanctificationis *Rom. 7.*
v. 4. regenerat, quia Spiritus regenerationis *Job. 3.*
v. 6. renovat, quia Spiritus renovationis *Tit. 3. v. 5.*
iustificat, quia Spiritus justificationis *1. Cor. 6. v. 1.*
vivificat, quia Spiritus vivificationis *Rom. 8. 12.*
O largam munificentiam! O benignam largitatem!
Potentiam suam notificat, miraculis præsentiam su-
am confirmando. Adventante Sanctificatore miracula
sunt in cælo, miracula in terra, miracula in igne, mi-
racula in aëre, ubique miracula sunt. *In cælo* sunt mi-
racula. Ut enim filium DEI vidimus ascendentem; Sic
jam Spiritum Sanctum videmus descendentem, super
Apostolos sedentem, in corde fidei sibi habitaculum
quærentem. *In terra* sunt miracula: mutantur disci-
pulorum linguæ in tibus, comæ in ignes, tota domus

in Spiritus Sancti tabernaculum. *In igne* sunt miracula: Qui naturaliter adscendit, hinc præter naturam descendit; naturaliter comburit, hinc supernaturaliter conservat, per naturam omnia devastat, hinc contra naturam omnia ædificat. *In æere* sunt miracula: Repentinus ventus auditur, qui tamen non terret, vehemens aura sonat, nec sentitur impetus, cœlestis venit Spiritus, & corda terrestria movet, fovet, hæc fingit, refingit, hæc efformat, exornat. *Ubiq̃* sunt miracula: omnia magnalia DEI profitentur, sonat ventus, loquitur ignis, ardent comæ, linguæ perstreperunt. O magnificentissimam potentiam! O potentem magnificentiam! Judæi olim suam Pentecosten magni faciebant, in quâ legem acceperunt: Nostram non magnificamus Pentecosten, in quâ Spiritus Sanctus effunditur? illic mæror, hic læticia: illic terror, hic solatium: illic ira, hic gratia: illic metus, hic tranquillitas: illic mors, hic vita. *O charissimi*, gaudete in Domino, ob gratiam; magnificite Dominum ob magnificentiam; stupefcite ob Domini potentiam. Ah quanta præ veteribus nobis exhibita est benignitas! quanta benignitatis largitas! Excitet hæc nos ad hujus festivitatis debitam celebrationem, juxta Pauli exemplum imitatione dignissimum. *Act: 20. 16.* juxta consuetudinem & usum antiquissimum, *Tertull: lib: de coron: milit: p. 417.* teste vetustissimo: juxta conciliorum decretum æquissimum, *Nicen: tom. 1. concil: p. 152. c. 20. Elibertin: Tom: 1. concil: p. 169. can. 43.* Vos, qui Spirituales, qui Nostræ estis, Vos paternè hortæmur, adestote sanctorum hominum cœtui, in quo Spiritus S. sedem sibi elegit: præbere patulas aures verbi divini præconibus per quos Spiritus veritatis loquitur: sequimini ductum Spiritus sancti, qui vos per veritatem ad æternam ducit beatitatem.

Nos, nostri officij memores, in vestri gratiam & informationem errantium, quantum programmatis ratio permiserit, thema explicatione dignum, nec ab hac feli ivitate alienum tractaturi, demonstrabimus, *Apparitiones Spirituum & animarum hoc tempore toties à Prophetis; seu Fanaticis Novellis decantatas, quibus fidem stabiliunt, vitam conformant, esse incertas, falsas & periculosas.*

Si unquam, nunc certè observandum D. Johannis 1. *Job: 4. v. 1.* monitum, & Spiritus probandi, an ex DEO sint, quò Satanam Patrem mendacij *Job. 8. v. 44.* à larvato discriminemus lucis Angelo. Hoc enim tempore multi surgunt Pseudo-Christi, Pseudo-Prophetae & dant signa magna, & prodigia magna, quibus multi in errorem ducuntur *Math: 24. v. 24.* His Pseudo-Prophetis meritò annumeramus illos, qui seipso illuminatos, Theosophos (Scilicet!) nominant, apparitiones Spirituum & animarum expectant, colloquia Angelorum jactitant, quibus doctrinæ capita stabiliunt, pietatem informant, ordinaria vero salutis media negligunt.

Nolumus hic prolixè ipsorum verba, quibus animi sui sensa apertius proloquuntur, allegare, sed veritatis studiosum remittimus ad *Theophrastum Tom: 1. p. 318. Tom: 4. p. 354. VVeigelium Postil: 2. part: pag: 85.* & alios, qui hunc errorem frequenter inculcant. Nullatenus tamen dubitamus primum hoc dogma in Papatu excogitatum fuisse, qui magno numero historias de apparitionibus Spirituum & animarum è cælo & purgatorio redeuntium in suis scriptis recensent, uti videre est apud *Bellarminum lib: 2. de purgator: c. 8. p. 125. S. Quod ex purgatorio, Gregorium de Valentia Tom: 4. disp: 11. q. 1. punct: 2.*

Mone-

Monemus vero, hic non esse questionem de possibili-
tate: Nam posse Spiritus & animas, si DEO visum
fuerit, apparere, quis dubitaret? sed de actu: cum posse
& velle in DEO quidem idem sunt si essentiam dei-
tatis, non si providentiam ordinis ac dispositionis
spectes, docente *Arist. lib. 12. Metaphys.* Actum Fana-
nici moderni cum Pontificijs defendunt. Nos vero
simpliciter dicimus, hujusmodi apparitiones esse in-
certas, falsas & periculosas.

I N C E R T A S, Quia nullo idoneo argumento
assertionem probant. Producent quidem exempla è Sa-
cro Codice, & rationes quasdam; verum nec exem-
pla nec rationes quicquam probant. Nam 1. exemplum
Samuelis, Regi Sauli apparentis 1. *Sam. 28. v. 14*
(de quo vide *Lynam in h. l. Martin. Delrio lib. 2. q. 6.*
disq. Magic.) ad rem non facit. Etenim verum hic ap-
paruisse Samuelem Rabinorum est traditio; quibus
Mosis velum adhuc ob oculos est, 2. *Cor. 3. v. 19.* ut
nihil mirum si hic instar talparum cœcuciant. Quod
enim Samuele vocatus sepulchro verus non fuerit, id
constat ex effectu sermonis, quem habuit fictivus ille
Samuel, quò Saul ad desperationem abducebatur.
Nullus verus Prophetas sermone suo ad desperationem
ducit. Quì ergo fecisset hoc Samuel verus. Diaboli
opus erat qui sub titulo boni Spiritus mortales ludifi-
care & decipere solet. Patet Spectrum fuisse, non ve-
rum Samuelem ex responsionis denegatione. Noluit enim
DEVS Saulum docere per Somnia, neq; per Sacer-
dotes, neque per Prophetas v. 6. quod certè erat ma-
nifestum iræ divinæ signum. Multominus ergo docere
voluit per visionem Samuelis. Hoc *R. Kimchi* suæ
religionis socijs commodè objicit, ut annotat

Munsterus in h. l. Samuelis, his verbis: Si DEVS
suscitavit Samuelem, ut futurum eventum indicaret
Sauli, cur eventum illum non magis revelavit per
fomina aut per Prophetas aut per Sacerdotum oracula,
quam per maleficam mulierem? Igitur hic nihil ali-
ud fuit quam כבוד ודברי כזב h. e. vanitas & verba men-
daciij. Fictitium fuisse hunc Samuelem *ex gemino incon-*
veniente demonstratur. Nam I. ille Samuel hic intel-
ligitur, apud quem fuit Saul *v. 19*. Quis vero affir-
maret Saulem fuisse apud verum Samuelem, quia ex
desperatione DEI gratiam amisit, & vitam funesto ac
tragico exitu clausit? Verus itaque Samuel hic non in-
telligitur. 2. Si verus fuerit Samuel magicis illic attri-
bus fuit à terra suscitatus *v. 11*. Sed hoc asserendum
non est quippe quod animæ piorum, quæ in manu
DEI sunt *Sap: 3. v. 1.* & requiescunt à laboribus suis
Apoc: 14. v. 13. imperio Satanz non subjectæ sint. Er-
go nec Ratuendum, quod verus hic fuerit Samuel.
Hanc rationem urget *Augustinus tom. 4. quest: 27. ex*
utroque Testamento p. 715. D. Indignum facinus æsti-
mo, si secundum verba hystoria commendetur assen-
sus. Quomodo enim fieri poterat, ut arte magicâ at-
traheretur Vir à natiuitate sanctus, & vitæ operibus
iustus? Aut si non attrahens est, consensit: quod utrum-
que de viro iusto credere absurdum est. Si enim invi-
tus adductus est, nullom suffragium habet iustitia. Si
autem voluntarius, amisit meritum spiritale, quod
positus in carne quæ viverat: quod valde absurdum est,
quia hinc qui iustus recessit, permanet iustus. Porro
autem hoc est præteritum Satanz qui ut plurimos fal-
lat, etiam bonos in potestate se habere constringit. His
& alijs, quæ ibi sequuntur Augustini verbis argue-
fa na-

fanaticæ hujus sententiæ assertores stringit *In Canonica*
caus. 26. quæst. 5. cap. 14. pag. 902.

Non urgemus jam, quod hæc expositio impugnet morem DEI, qui non docet per mortuos, nunquam docuit, nec se docturum promisit. At obijciunt, I. *Quod in responsione Samuelis evocati, aliquoties fiat mentio nominis Jehova, uni & soli DEO Essentialis, ad quod alias Diaboli contremiscunt, nec audire sustinent.* Verum nullum est DEI nomen, quod Diabolus refugiat: neque ipsius JESU CHRISTI *Math. 8, 29.* non oraculorum sacrorum myrothecia, non benedictiones aut characterum, quasi, sacrorum impressiones, non Christi æmulatione expressas actiones exhorret ulla, præsertim ubi videt in præcantationibus hæc & similia adhibita vergere ad DEI ignominiam Christi que contumeliam & facere ad obducendum glaucoma imperitorum oculis, ut eò facilius in opinione demententur, omnia modo fieri sancto & sacris convenienti & ne tantillum fraudis ipsis suboleat, ut potè qui persuasum habent, nec synergon in sese esse Cæcodæmonem. Imò non ignota sunt exempla, quibus malus ille Genius modum usurpandi sacra nomina ipsemet inspiravit. Distingvimus itaque inter factum & finem facti, qui Diabolo nullus alius, quam ut in fraudem pellectet homines eosque decipiat. 2. *Quod mortem Saulis & filij ejus verè prædixerit.* Quasi magnum sit Diabolo, inquit *Augustinus l. ante 6. ante diem occasum corporis prævidere, cum signa quædam solcant apparere morituris: quippe à quibus DEI protectio amota videtur: quanto magis Diabolus quem angelicâ majestate sublimem prophetica oracula fuisse testantur, de cujus magnitudine Apostolus ait: an ignoratis magni-*

magnitudinem Satanae : quid mirum ergo, si immo inen-
tem, propè mortem potuit praevidere, cum hoc sit unde
fallit & se in DEI potestate vult adorari? Igitur facile
Satan Saulo mortem praedicere potuit è multis conje-
cturis ac causis, jam ferè in actu positis. 2. Exemplum
Mosis & Eliae Matth. 17. v. 3. qui in transfiguratione
Christi Thaboræ apparuerunt, & cum Christo colle-
cuti sunt, planè alienum est, Maxima enim hic est di-
sparitas: Hæc DEVM habet autorem, & fundata in
scriptura est: Illæ, quas jaſtificant Fanatici, fiunt Dia-
bolo procurante & DEO, ob verbi contemtum per-
mittente: Hanc DEVS liberaliter voluit: Illas DEVM
velle nec scriptura dicit, nec exemplis nec rationi-
bus probant. Deus autem quæcunque vult, facit, teste
Psal. 115. v. 3. Præcedat voluntas, priusquam
consequatur factum. Hæc ratione apparitiones Fana-
ticorum dicimus simpliciter difficiles, non quia non
potest, sed quia non vult: DEI enim posse, velle est,
& non posse, nolle; quod autem voluit, & potuit &
ostendit, inquit *Tertull. lib: advers: praxeam: p. 385.*
Rationes pro sua sententia proferunt Fanatici, sed
verè ficulneas. Dicunt enim 1. *Esse hujusmodi appari-
tiones extraordinarias & miraculosas.* Sed miracula il-
hiscæ ultimis temporibus sunt medium multiplicis
deceptionis Satanicæ, quò prudentissimos quosque
in Ecclesiastico pariter & politico statu in errores præ-
cipitare potest. Exemplum memorabile de *Magdalena
Cruzia Hispana* refert ex *Cassiodoro Reinio Zwingerus* in
Theatro p. 1334. b. sequ. Igitur nemo hujusmodi ap-
paritionibus, quæ extraordinariè ac miraculose fiunt,
fidere ac sine metu æternam salutem concedere potest.
Sunt quoque miracula ultimis mundi temporibus no-
ta Seducoris Pseudo prophetæ & Anti Christi, obva-

vicinia Christi *Math: 24. v. 24. seq: Pauli 2. Thes: 2. v. 9. 10. Johannis Apoc: 13. v. 13. 14.* Ergo dum apparitiones Spirituum & animarum miraculosè fieri Fanatici affirmant, quid aliud agunt, quam quod se ipsos Seductores, Pseudo prophetas & Anti Christi Satellites esse, demonstrent. 2. *Exactè & nomine & formâ eos referre, quorum se animas esse proficientur.* Verum distinguimus inter nomina & formam quoad apparentiam, & inter ipsam veritatem: Solet & ipsa scriptura imaginibus nomina rerum ipsarum tribuere, non tamen imagines res ipsæ sunt, Pharao vidit septem aristas & vaccas, quæ tamen nudum erant somnium *Gen: 41.*

F A L S A S I. ob rationes sequentes: *Quia scriptura sacra contrariantur, quæ solum D E V M consulendum esse docet.* Ita enim *Esaias cap: 8. v. 19. 20.* Cum dixerint vobis, quærite à Pythonibus & à divinis, qui strident in incantationibus suis. Nūquid non populus à D E O suam visionem requireret? pro vivis à mortuis? Ad legem magis & testimonium: quod si non dixerint juxta verbum hoc, non erit eis matutina lux. Imo Epuloni, informationem per Spiritum & animam demortui Lazari, in gratiam quinque suorum fratrum, petenti, simpliciter denegatur, & ad audiendos Mosen & Prophetas remittuntur *Luc: 16. v. 27.* Ubi verbi ministerium tanquam sufficiens salutis nostræ medium commendatur, hoc si audiunt homines possunt tormenta infernalibus subterfugere *v. 29.* E contra non necessariam vel inutilem esse docendi rationem, quæ fit per apparitiones Spirituum & animarum, quia Mosen & Prophetas qui non audiunt, neq; si quis ex mortuis resurrexerit, credent. *v. 31.* Gentium Doctor *Gal: 1. v. 8.* monet omnes ne quidem Angelos audiant.

Quia scriptura sacra contrariantur, quæ solum D E V M consulendum esse docent.

Et licet nos, aut Angelus de cœlo evangelizet vobis, præterquam evangelizavimus vobis, anathema sit. Ergo multò minus audiendi Spiritus apparentes, præsertim cum sæpè res verbo DEI è diametro contrarias proponant. Cum scriptura itaq; apparitiones stare non possent. 2. *Quia fortuna ac statum Spirituum & animarum & bonorum & malorum, & beatarum & damnatarum simpliciter repugnant.* Boni Spiritus & beatorum animæ vivere & requiescere dicuntur in sinu Abraham, *Luc: 16. v. 22.* in domo Petris *Joh: 14. v. 2.* cum Christo *Phil: 1. v. 23.* in cœlo *Phil: 3. v. 20.* ubi sunt Enoch *Gen: 5. v. 24.* & Elias *2. Reg: 2. v. 11.* Mali Spiritus & damnatorum animæ tormenta patiuntur in inferno *Psal: 49. v. 15.* in tenebris extremis *Math: 22. v. 13.* in carcere *1. Pet: 3. v. 10.* in inferioribus terræ, quò vivi descenderunt Core, Dathan & Abiron *Nam: 16. v. 13. 33.* ubi vermis eorum non morietur & ignis eorum non extinguetur *Es: 66. v. 24.* Probabile verò non est, bonos Spiritus & beatorum animas velle statum beatitudinis relinquere, se terrenis rebus, & curis miscere, in terris oberrare. Nec ullibi legitur post Christi in cœlum ascensionem hos missos fuisse è statu beatitudinis ad informationem vivorum, sed potius monemur, ne quis nos seducat in humilitate & religione Angelorum *Gal: 2. v. 18.* idq; propterea, quia se Satanas in Angelum lucis transfiguratur *2. Cor: 11. v. 14.* De malis ac damnatis res plana est, quod ex inferno transire non possint, sed sub iudice & tortore manean *Luc: 16. v. 26. 3.* *Quia ob nullum utilem aut necessarium finem apparent.* Pontificij cum modernis Fanaticis, finem constituunt *instructionem vivorum*; qui tamen nullum obtinere poterit locum. Nam Spiritus & animæ aut

DEO confitente & mittente apparent, aut motu proprio: si hoc, deceptores sunt, non Doctores. Sin illud, quomodo de eo nos indubitatō certos reddent? quia nullum hujus rei *testimonium*, nullum *promissum*, nullum *exemplum*. Contrarium verum esse vel inde constat, quod ad Prophetas & Apostolos vivā voce & scriptis docentes passim remittamur, nulla usquam mentio fiat Spirituum vivis apparentium, nec exempla sanctorum extant, qui hujusmodi Spirituum informationem ut salutarem experierint, vel earum doctrinam, ut à DEO profectam receperint. Habemus hic Pontificios confitentes, *Hoffmeist: in cap: 16. Luc: 9: 711. Cornelium Ians: in cap: 16: Luca c. 97. concord:*

PERICULOSA. Periculi prolixam demonstrationem alibi dabimus, cum eam jam prohibeat programmaticis ratio. Nunc observetur. 1. *quod ejusmodi apparitionibus salus nostra aeterna ludibrio Satanae exponatur.* Praemonuit nos Christus, circa postrema tempora multos surrecturos Seductores. Attendere jubet Paulus ne circumventamur à Satana. Nec desunt seductorum exempla manifesta, quae recitat, & modos, quibus Satanas homines eludere solet, ostendit *Cornelius de Lapide in 2. Cor: 11. v. 13.* Caveamus itaq, ne nos Satanas apparitionibus circumveniat, quibus fidem & vitam nostram tentare vult. 2. *Quod ejusmodi apparitionibus Religio nostra infidelibus deridenda exponatur.* Cum annales fabulae populo credendae proponuntur, quis non intelligit, quod Religionis mysteria in credulis ludibrium proponantur & Quod anima Paschalis in thermis puteolanis apparuerit S. Germano Episcopo, & ejus praecibus liberata sit referunt Pontificij. Proh DEū! ananimae in thermis? ad quid animae in thermis?
3. *Quod ejusmodi apparitiones levitatem testentur eorum.*
qui.

qui hisce fidem adhibent. Eruditè Bonaventura in 3. sent.
dist: 2. Non debet homo omni Spiritui credere, sed
probare, qui ex D E O fit. Qui enim citò credit in
calibus, levis est corde, & fortassis etiam inflatus
corde, dum ad tales visiones & revelationes idone-
um se esse existimat. Sed concludimus, dicentes:
*Apparitiones Spirituum & animarum nos de fide & vita
instruentium, esse incertas falsas, & periculosas.*

Nos, qui Spiritum Sanctum, Doctorem veritatis,
expectamus, fugeamus omnem doctrinæ falsitatem,
vitæ impuritatem, *Tegat sordes pravi operis, qui D E O
preparat domum mentis.* Certi sumus, omnem homi-
nem accipere Spiritum Sanctum, sed quantum vas fi-
dei attulerit ad fontem, tantum implet. Ut signum
habeamus & fidei & per fidem ingredientis Spiritus,
corpora nostra mancipemus Dominicis præceptis,
diligamus proximum, tribuamus superiori obedi-
entiam & reverentiam, æquali consilium & auxilium,
inferiori custodiam & disciplinam. Tunc ad illam su-
pernæ frequentæ lætitiæ perveniemus, de qua nunc
Spiritum Sanctum pignus accipimus. Ad istum finem
toto amore tendamus, in quo sine fine lætābimur. Ibi
supernorum civium societas sancta, solennitas certa,
ibi requies secunda, ibi pax vera, quæ jam nobis da-
tur per Dominum **JESVM CHRISTVM**,
qui vivit & regnat in unitate Spiritus Sancti
D E I S, per omnia secula seculorum Amen.

IN SOLENNES & SACRAS

SPIRITUI FILII DEI

FERIAS.

Qualibet in Triados numero persona necesse est
Ut rivè cognoscatur à terra in colis,
Quos in sublimi radians Sol undiq; lustrat,
Blandisq; largus mulcet influentijs.
Nam sine noticia, superi que numina tractus
Spectas, saluus haud asylum suppetit.
Nec via monstratur, que recta ducat ad astra,
Ubi celsa sedes Patris est Olympici.
Obruta lugebat quondam gens hisce tenebris,
Abducta veri longius de tramite.
Hac sacra Spiritui currentia tempora Sancto
Lustremus, ad DEUM levantes pectora,
At fidei nobis fundamina certa manebunt,
Qua nulla turbando procella diruat;
Nempe quod ex sacro cognoscere dogmate celsum
Ceptisq; dijs Flamen hocce debeas:
Et quod ob has causas meritiò pervolvere fas sit
Tam scripta, quam stupenda facta Numinis,
De quibus in coetu gentis, que dedita CHRISTO,
Nos erudite conciones instruunt.
Scriptura clarum consignat nomina lumen,
Quod SANCTUS hic vocetur & sit SPIRITUS;
SPIRITUS & DOMINI, quo non excelsior alter,
Qui non creatus languido ex primordio.
Qui DEUS ex uno procedens stemmate, quod vel
Nati Patrisve dixeris substantiam.
Id docet hic scripti verissima littera verbi,
Cui Flamen autor atq; doctor optimus.
Nunc igitur longè perversum dogma recedat,
Errore passim quod refertur plurimo;

Quod sub pretextu veri mendacia vendit,
Nec pandit alta Numinis Spiracula,
Atq; effecta, Dei qua dextera sola gubernat,
Nec amulari vis creata noverit.
Hac eadem pulchri testatur fabrica mundi,
Et magna predicat Jehova robora.
Cernito vel Solis cursum, vel Cynthia quò se
Subducat, orbis angulos dum permeat.
Quin stabilis rerum series, ac lumina cæli
Immensa facta Spiritus deprecant:
Quodq; infallibili nisu, qua continet orbis,
Scopum ad petitum luce ducat præviâ.
Solutus hic humani constans est unio catus,
Quò tendit usq; vasta tellus brachia.
Semina rixarum radicibus eximit agris,
Quos lenis aura commovendo tertid.
Hoc opus haut fausto confectum sidere quisquam
Pronunciaret veritatis inscius:
Sed cum vox divina simul testetur amorem,
Quo quemq; nostrum suaviter complectitur,
Novimus hunc vivum doctorem in corde piorum,
Quod vocere creat, cælico ceu nectare.
Promissisq; sacris animos, discrimina vertens,
Attollit, assistentia & presentia.
Nec tibi sit miram, quod rempla sacraia Jehovæ
Sint corda populi dediti rebus sacris.
Hac habitat veluti preciosa palatia gemmis,
Sibiq; veluti competens peculium.
O immensa DEI bonitas! clementia magna!
An hocce Numen diceres absconditum?
Atens pia nunc sursum meditando corda levato,
Per hasce flammulis coruscas ferias.
Respice, num gremio telluris turba supersit,
Cui tanta fulserit repente gratia.

*Nec te commoveat, quod adhuc sint secula Martis,
Novusq; seva tenet ardor praelia,
Ex simili placeat verum comprehendere sensum:
Quò lucis in mundo minus conspexeris,
Major eò densis circumdabit umbra tenebris
Soli poliq; rapta visus lumina.
Quò minus eluces divini candor amoris,
Eò manebit crebrior discordia,
Furgia quam subito, violentaq; pugna sequuntur,
Cruoris innocentis ac effusio.
Talia sed nunquam committunt ausa fideles,
Qui templa Spiritus Jehova maximi.
Nam melioris eis vita spes fulget, iniqua
Hinc multa tolerant, at DEO sub vindice.
Quocirca nobis cara sint temporis hora
Sacri, quos unis qua semel nos admonent,
Ac vim scripturae monstrant, Flatusq; favorem,
Qui celsa superi tecta cæli condidit.
Sic certo nobis constabit, vera salutis
Quanam petenda sit misellis anchora;
Nec post bac ullus se duces devius error,
Et deesse poterunt non cuiquam gaudia,
Qualia pertentant animos, qui cælica tempe.
Favente Jova Spiritu, nunc occupant,
Atq; DEI laudes claris concentibus audent
Per aviterna seculorum secula.*

M. Christophorus Eilardus

P. P.

ANNO 1636

